

Књига пророка Данила — двадесет и осми број

Zidovi

Jeff Pippenger

2023-12-23

Навуходоносор представља почетак адвентизма, почетак Сједињених Држава, почетак протестантског рога и почетак републиканског рога. Валтасар представља крај свих тих линија.

Навуходоносор представља историју порука првог и другог анђела од 1798. до 1844. године, и почетак Божјег истражног суда. Његово сведочанство је упоредно са првим поглављем Књиге пророка Данила. Валтасар представља историју поруке трећег анђела од 1989. године до недељног закона, и почетак Божјег извршног суда. Његово сведочанство је упоредно са првим до трећим поглављем Књиге пророка Данила.

Навуходоносор означава крај „седам времена“ која су дошла на северно царство Израилјево 1798. године, када му је његово царство било враћено након што је живео са срцем звери. Његово сведочанство се наставља до отварања истражног суда на крају „седам времена“ која су дошла на јужно царство Јудино 1844. године. У његовом сведочанству реч „час“ представља вест о часу суда првог анђела, а затим, опет, представља долазак те вести. „Час“ у његовом сведочанству означава и 1798. и 1844. годину, које обе представљају завршетак првог гнева, односно последњег гнева.

Валтасаров крај обележен је мистичним натписом који износи две хиљаде пет стотина и двадесет. „Седам времена“, било да су представљена као „час“, „расејање“ или „две хиљаде пет стотина и двадесет“, јесу симбол суда. Невродов суд био је „расејање“, Навуходоносоров — „седам времена“, а Валтасаров — две хиљаде пет стотина и двадесет. Када је Навуходоносор судио тројици достојних, заповедио је да се пећ ужари „седам пута“ више него обично.

Суд о „седам времена“ обележен је доласком прве поруке и доласком треће поруке. Крај милеритског адвентизма 1863. године почиње одбацивањем учења о „седам времена“, а сто двадесет и шест година касније, 1989. године, наступило је „време краја“ за историју трећег анђела. Сто двадесет и шест је симбол „седам времена“; стога су крај покрета првог анђела 1863. године и почетак покрета трећег анђела 1989. године међусобно повезани „седам времена“ посредством симболичних сто двадесет и шест.

Ипак, сведочанство о Валтасаровом паду у петом поглављу Данила учи да нико не може да сагледа суд „седам времена“, иако је он написан на „зиду“. За републикански рог, суд је написан на „зиду одвајања цркве и државе“ Томаса Џеферсона, који се уклања у петом поглављу Данила. За истински протестантски рог, суд је написан на две свете карте које су

окачене на „зиду“ да би они који то читају могли да трче. Али у слепилу Лаодикије те речи су неразазнатљиве. У оба случаја, речи суда представљају да су и истински протестантски и републикански рог измерени на теразијама и нађени мањкавим. Повест о Валтасару има поруку за републикански рог, који представља народе света.

„У историји Навуходоносора и Валтасара, Бог говори данашњим народима.“ *Signs of the Times*, 20. јул 1891.

Прича о Валтазару такође носи поруку за протестантски рог, који представља људе овога света.

„У историји Навуходоносора и Валтазара, Бог говори људима данашњице.“ *Bible Echo*, 17. септембар 1894.

Грех Валтазара представља грех оба рога звери из земље. Грех било ког од рогова налази се у њиховом одбацивању сопствених темељних истина, иако о тим истинама имају пуно знање. Републикански рог сматра се одговорним пред светлошћу Устава и ране историје у којој је тај божански документ био произведен, али је од тада прогресивно одбациван. Када нација проговори као аждаја, симболички зид раздвајања цркве и државе биће уклоњен. Што се тиче истински протестантског рога, светлост из историје порука првог и другог анђела, када су темељи били постављени, прогресивно је одбацивана, и наставиће да буде све више одбацивана, све док и „зид“ Божјег закона, такође, на крају не буде одбачен.

„Пророк овде описује народ који, у време општег отпада од истине и праведности, настоји да обнови начела која су темељ царства Божјег. Они су обновитељи пролома који је начињен у Божјем закону — зида који је Он поставио око својих изабраника ради њихове заштите, и послушност чијим прописима правде, истине и чистоте треба да им буде трајна заштита.

„Недвосмисленим речима пророк указује на посебно дело овог народа остатка који зида зид. ‘Ако одвратиш ногу своју од суботе, да не чиниш што је теби по вољи на Мој свети дан; и ако суботу назовеш милином, светим даном Господњим, славним; и будеш Га поштовао, не идући својим путевима, нити тражећи своје задовољство, нити говорећи своје речи: тада ћеш се наслађивати у Господу; и учинићу да јашеш по висинама земаљским, и хранићу те наследством Јакова, оца твојега; јер уста Господња рекоше.’ Исаија 58:13, 14.” Пророци и цареви, 677, 678.

Библијска методологија коју су анђели открили Вилијаму Милеру представља Божје пророчке законе, а за разлику од древног Израела, савремени Израел требало је да буде чувар не само закона Десет заповести, него и пророштава.

„Бог је позвао Своју цркву у ово доба, као што је позвао древни Израил, да стоји као светлост на земљи. Моћним секачем истине, вестима првог, другог и трећег анђела, Он их је одвојио од цркава и од света да би их довео у свето приближење Себи. Учинио их је чуварима Свога закона и поверио им велике истине пророштва за ово време. Као света пророчанства поверена древном Израилу, ово је свето поверење које треба саопштити свету. Три анђела из Откривења 14 представљају народ који прихвата светлост Божјих

вести и полази као Његови весници да огласи опомену по свој дужини и ширини земље. Христос објављује Својим следбеницима: 'Ви сте светлост свету.' Свакој души која прихвата Исуса, крст Голготе говори: 'Где вредности душе: „Идите по свему свету и проповедајте јеванђеље свакоме створењу.“' Ничему не сме бити допуштено да омета ово дело. То је најважније дело за ово време; оно треба да буде далекосежно као вечност. Љубав коју је Исус показао према душама људи у жртви коју је принео за њихово искупљење, покретаће све Његове следбенике." Сведочанства, том 5, 455.

„Велике истине пророштва“, које су предали анђели и утврдили кроз дело Вилијама Милера, јесу „свети залог који треба саопштити свету“. Закон Десет заповести, закони природе, закони здравља и закони проучавања пророштва дати су од истог Великог Законодавца, и одбацити једну Заповест значи одбацити их све. Одбацивање методологије дате Вилијама Милеру започело је постепену побуну, која ће на крају довести до тога да адвентизам одбаци суботу седмога дана.

„Gospod ima spor sa svojim narodom koji se izjašnjava kao Njegov u ovim poslednjim danima. U tom sporu ljudi na odgovornim položajima zauzeće pravac koji je u neposrednoj suprotnosti sa onim kojim je išao Nemija. Oni neće samo sami zanemarivati i prezirati Subotu, nego će nastojati i da je uskrate drugima, zatrpavajući je pod ruševinama običaja i predanja. U crkvaма i na velikim skupovima na otvorenom, propovednici će navaljivati na narod neophodnošću svetkovanja prvog dana sedmice. Nesreće će biti na moru i na kopnu; i te nesreće će se umnožavati, jedna katastrofa sledeći drugu izbliza; a mala skupina savesnih svetkovatelja Subote biće označena kao oni koji navlače gnev Božji na svet svojim nepoštovanjem nedelje.“

„Сотона подстиче ову лаж да би свет одвео у ропство. Његов је план да принуди људе да прихвате заблуде. Он активно учествује у ширењу свих лажних религија и ни пред чим неће устукнути у својим настојањима да наметне погрешна учења. Под плаштом верске ревности, људи, под утицајем његовог духа, измислили су најсуровија мучења за своје ближње и нанели им најстрашније патње. Сотона и његови сарадници и даље имају исти дух; и историја прошлости поновиће се у наше дане.“

„Има људи који су свој ум и своју вољу усмерили на то да изврше зло; у мрачним дубинама својих срца одлучили су која ће злодела починити. Ти људи сами себе обмањују. Одбацили су Божје велико мерило праведности, и уместо њега подигли сопствено мерило, па, упоређујући себе с тим мерилом, проглашавају себе светима. Господ ће допустити да открију шта је у њиховим срцима, да испоље дух господара који њима управља. Он ће их пустити да покажу своју мржњу према Његовом закону у свом поступању према онима који су верни његовим захтевима. Њима ће управљати исти дух верске помаме који је подјаривао светину што је разапела Христа; црква и држава ујединиће се у истом поквареном складу.“

„Црква данашњице пошла је стопама Јевреја из давнине, који су заповести Божје оставили по страни ради својих сопствених предања. Она је изменила уредбу, нарушила вечни завет, и сада, као и онда, гордост, неверовање и неверство јесу последица. Њено право стање изнето је у овим речима из Мојсијеве песме: 'Оскврнили су се, нису више

његова деца, него порок њихов; род су покварен и изопачен. Тако ли враћате Господу, народе безумни и неразумни? Није ли Он отац твој, који те је стекао? Није ли Он створио тебе и утврдио те?” Review and Herald, March 18, 1884.

Коначно одбацивање истине од стране адвентизма догађа се приликом закона о недељи, док адвентизам понавља историју древног Израиља, када ће, „покретани истим духом верског безумља који је подстицао руљу што је разапела Христа, црква и држава бити уједињене у истом поквареном складу.“ Постепена побуна адвентизма представљена је у осмој глави Језекиљевој, са четири све веће гадости, које пророчки означавају четири генерације адвентизма започете 1863. године. Последња гадост је када се поглавари Јерусалима клањају сунцу.

И уведе ме у унутрашњи трем дома Господњег; и гле, на вратима храма Господњег, између трема и жртвеника, беше око двадесет и пет људи, окренутих леђима храму Господњем, а лицем својим према истоку; и клањаху се сунцу према истоку. Тада ми рече: Видиш ли то, сине човечји? Је ли мала ствар дому Јудином што чине гадости које чине овде? Јер су земљу напустили насиљем, и опет се вратише да ме гневје; и гле, приносе грану к носу своме. Зато ћу и ја поступати у јарости: око моје неће поштедети, нити ћу се смиловати; и ако ме стану дозивати на уши моје гласом великим, ипак их нећу услишити. Језекиљ 8:16–18.

Суд који се извршава у то време приказан је у „часу“ Валтасаровог суда.

Цар Валтазар приреди велику гозбу за хиљаду својих велможа, и пијаше вино пред том хиљадом. Валтазар, док окушаше вино, заповеди да се донесу златни и сребрни судови које је његов отац Навуходоносор узео из храма који беше у Јерусалиму, да би цар и његови кнезови, његове жене и његове иноче, пили из њих. Тада донеше златне судове који беху узети из храма дома Божјег у Јерусалиму; и цар и његови кнезови, његове жене и његове иноче, пијаху из њих. Пили су вино и славили богове од злата, и од сребра, од бакра, од гвожђа, од дрвета и од камена. У исти час изиђоше прсти човечије руке и писаху према свећњаку по кречу на зиду царскога дворца; и цар виде део руке која писа. Тада се царско лице измени, и његове га мисли смутише, те му се зглобови бедара олабавише, и колена му ударише једно о друго. Цар повика из свега гласа да доведу звездаре, Халдејце и врачаре. И цар проговори и рече мудрацима вавилонским: Ко прочита ово писмо и каже ми његово значење, биће обучен у скерлет, имаће златан ланац око свога врата, и биће трећи господар у царству. Тада уђоше сви цареви мудраци; али не могаху прочитати писмо, нити цару обзнанити његово значење. Тада се цар Валтазар веома смути, и лице му се измени, а његове велможе беху запрепашћене. Данило 5:1–9.

У „истом часу“ када је дошла Валтасарова осуда, Седрах, Мисах и Авденаго били су бачени у пећ која је била ужарена „седам пута“ више него обично.

Ако сте, дакле, спремни да, у време кад чујете звук рога, свирале, харфе, псалтира, гајди и сваковрсне музике, паднете и поклоните се лику који начиних — добро; али ако се не поклоните, истога часа бићете бачени усред ужарене пећи огњене; и ко је тај Бог који ће

вас избавити из мојих руку? Седрах, Мисах и Авденаго одговорише и рекоше цару: О Навуходоносоре, није нам потребно да ти на ово одговарамо. Ако буде тако, Бог наш, коме служимо, може нас избавити из ужарене пећи огњене, и избавиће нас из твоје руке, о царе. Али ако и не би, нека ти је знано, о царе, да боговима твојим нећемо служити нити ћемо се поклонити златном лику који си подигао. Тада се Навуходоносор испуни јарошћу, и изглед лица његова измени се према Седраху, Мисаху и Авденагу; зато проговори и заповеди да се пећ распали седам пута јаче него што се обично распаљивала. Данило 3:15–19.

„Час“ суда за Валтазара јесте исти „час“ суда за Седраха, Мисаха и Авденага, и у обе линије „седам пута“ су представљени као симбол тог суда. Та три достојна мужа представљају два сведока који се с облацима узносе на небо као знамење у „час“ великог земљотреса при Недељном закону, а Валтазар представља суд националне пропасти који се у том истом „часу“ обара на звер са земље.

Наставићемо наше проучавање Валтасаревог суда у следећем чланку.

„Дубоко сам забринута уму у погледу на низак стандард побожности међу нашим народом. И када помислим на невоље изречене над Капернаумом, мислим колико ће много тежа бити осуда која ће доћи на оне који познају истину, а нису ходили према истини, него у варницама сопственог огња. У ноћним часовима обраћам се народу на веома свечан начин, молећи их да упитају сопствену савест: Шта сам ја? Јесам ли хришћанин, или нисам? Да ли је моје срце обновљено? Да ли је преображавајућа благодат Божја обликовала мој карактер? Јесу ли моји греси окајани? Јесу ли признати? Јесу ли опроштени? Јесам ли једно са Христом као што је он једно са Оцем? Да ли мрзим оно што сам некада волео? Да ли сада волим оно што сам некада мрзео? Сматрам ли све за губитак ради превасходности познања Христа Исуса? Да ли осећам да сам откупљена својина Исуса Христа, и да свакога часа морам себе посветити његовој служби?“

„Стојимо на прагу великих и свечаних догађаја. Сва земља треба да буде обасјана славом Господњом као што воде покривају дубине великога бездана. Пророштва се испуњавају, и бурна времена су пред нама. Старе распре, које су, по свему судећи, дуго биле утишане, биће поново оживљене, и појавиће се нове распре; ново и старо ће се измешати, и то ће се догодити врло ускоро. Анђели задржавају четири ветра, да не дувају, док се свету не упути одређено дело опомене; али олуја се скупља, облаци се згушњавају, спремни да се обруше на свет, и многима ће то доћи као лопов у ноћи.

„Mnogi su se smešili i nisu hteli da veruju kada smo im, pre dvadeset i trideset godina, govorili da će nedelja biti nametnuta celome svetu, da će biti donet zakon kojim će se prisiljavati na njeno svetkovanje i vršiti pritisak na savest. Mi vidimo kako se to ispunjava. Sve što je Bog rekao o budućnosti sigurno će se zbiti; neće izostati nijedna stvar od svega što je izgovorio. Protestantizam sada pruža ruke preko provalije da se rukuje sa papstvom, i stvara se savez da se iz vida ukloni Subota četvrte zapovesti; a čovek greha, koji je na Satanino podsticanje ustanovio lažnu subotu, to dete papstva, biće uzvišen da zauzme Božje mesto.“

„Цело небо ми је представљено као да посматра развијање догађаја. Треба да се открије криза у великом и дуготрајном спору око Божје владавине на земљи. Нешто велико и одлучујуће треба да се догоди, и то врло ускоро. Ако би дошло до икаквог одлагања, карактер Божји и Његов престо били би доведени у питање. Оружарница неба је отворена; сав Божји васионски поредак и сва његова средства спремни су. Правда има да изговори само једну реч, и на земљи ће се појавити страховита пројављивања Божјег гнева. Биће гласова и громава и муња и земљотреса и свеопштег пустошења. Свако покретање у небеској васељени има за циљ да припреми свет за велику кризу.

„Снажна напрегнутост обузима сваки земаљски чинилац; и као народ који је имао велику светлост и чудесно знање, многи од њих представљени су са пет успаваних девојака са својим жишцима, али без уља у својим судовима; хладни, безосећајни, са слабом побожношћу која ишчезава. Док се нови живот шири и избија одоздо и чврсто обухвата сва Сотонина оруђа, припремајући их за последњи велики сукоб и борбу, нова светлост и живот и сила силазе с висине и обузимају Божји народ који није мртав, као што су многи сада, у преступима и гресима. Народ који ће сада, по ономе што се збива пред нама, видети шта ће ускоро доћи на нас, неће се више уздати у људске изуме, и осетиће да Свети Дух мора бити признат, примљен, изнесен пред народ, да би се могли борити за славу Божју и радити свуда по споредним и главним путевима живота, ради спасења душа својих ближњих. Једина стена која је сигурна и постојана јесте Стена векова. Само су сигурни они који зидају на тој Стени.

„Они који су сада телесно настројени, без обзира на упозорења која је Бог дао у својој Речи и кроз сведочанства свога Духа, никада се неће сјединити са светом породицом откупљених. Они су чулни, понижени у мислима и мрски у Божјим очима. Они никада нису били посвећени истином. Нису заједничари божанске природе, никада нису надвладали себе и свет са његовим наклоностима и појудама. Такви карактери налазе се по свим нашим црквама, и као последица тога цркве су слабе, болешљиве и готове да умру. Сада се не сме износити никакво равнодушно сведочанство, већ одлучно, продорно сведочанство, које укорева сваку нечистоту и узвисује Исуса. Ми као народ морамо бити у ставу очекивања, радећи и чекајући и бдијући и молећи се.“

„Ова блажена нада у други Христов долазак треба често да се износи пред народ, са свом својом свечаном стварношћу; очекивање скоровог јављања нашега Господа Исуса да дође у својој слави навешће на то да се на земаљске ствари гледа као на празнину и ништавност. Свака световна част или углед нема никакве вредности, јер истински верник живи изнад света; његови кораци напредују ка небу. Он је путник и дошљак. Његово је грађанство на небесима. Он сабира сунчеве зраке Христове праведности у своју душу, да би био светлост која гори и сија у моралној тами која је обавила свет. Каква се снажна вера, каква жива нада, каква усрдна љубав, каква света, Богу посвећена ревност види у њему, и каква јасно изражена разлика између њега и света! ‘Стражите, дакле, и молит се свагда, да се удостојите избећи све ово што ће се збити, и стати пред Сина човечијега.’ ‘Стражите, дакле, јер не знате у који час долази Господ ваш.’ ‘Зато и ви будите готови, јер у час кад не мислите доћи ће Син човечији.’ ‘Ево, долазим као лопов. Благо ономе који стражи и чува хаљине своје.’“ Pamphlets, 38–40.

